

ת"פ 11844/04/19 - מדינת ישראל נגד מונתסר אבו קאמל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11844-04-19 מדינת ישראל נ' אבו קאמל

בפני בעניין:	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי המאשימה	מדינת ישראל ע"י משטרת ישראל - יח' תביעות י-ם
נגד		
הנאשמים	מונתסר אבו קאמל ע"י ב"כ עוה"ד עומיר אחמד מריד	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ע"פ הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה סתם (ס' 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**)) ונסיון שימוש ברכב ללא רשות הבעלים (ס' 413ג + ס' 25 לחוק העונשין).
2. בכתב האישום המתוקן (תיקון מיום 21.6.21) צויין שביום 19.2.19, בשעה 00:50 לערך, הגיע הנאשם ביחד עם אחר (שזהותו אינה ידועה למאשימה, להלן: **האחר**) באמצעות רכב מסוג איביזה לרח' דוד בראובני 3 ירושלים. הנאשם ניגש אל קטנוע מסוג CVR השייך למר אריה גרינבאום (להלן: **המתלונן**), חתך את חוטי המתנע וניסה לחברם מחדש על מנת להניע את הקטנוע. בשלב זה קיבל המתלונן התרעה בשלט של הקטנוע והוא סר למקום. המתלונן הבחין בנאשם נוגע בקטנוע ושאל אותו לפשר מעשיו. הנאשם השיב למתלונן שנגנב לו קטנוע דומה, ולכן בדק את הקטנוע. המתלונן ניסה להוציא את מכשיר הטלפון שלו מכיסו על מנת להזעיק את המשטרה, ובתגובה חבט הנאשם על ראשו באמצעות קסדה שהיתה בידו. המתלונן נפל ארצה. בשלב זה הגיע האחר למקום עם רכבו, עצר בסמוך לנאשם וביחד נמלטו השניים מהמקום.
3. ביום 21.6.21 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר, אשר לא כלל הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 16.1.22 הכולל, לדידי, סתירות אינהרנטיות. מחד - צויין שהנאשם נוטל

אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות ושולל הזדקקות להליך טיפולי, ומאידך המליץ השירות על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, שיהיה קצר ככל שניתן.

5. על מנת לדקדק בזכויותיו, נשלח הנאשם אל הממונה על עבודות שירות, תוך שצוין שהפנייתו אינה מהווה אינדיקציה לעונש אשר יוטל עליו בסופו של הליך.

6. מחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות עולה שהנאשם מרצה כיום מאסר בדרך זו, ושעד כה - מתוך 90 ימי עבודות שירות שנגזרו עליו - הוא נעדר מ - 75 ימים ללא היתר. בנסיבות אלה קבע הממונה שהנאשם אינו מתאים לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

7. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסן תוך שציינה שמדובר במעשה בריונות בכביש, שלא קדם לו כל קינטור מצד המתלונן. עוד הדגישה את הסכנה שעלולה היתה להגרם נזק העובדה שארוע התקיפה היה באמצעות הטחת קסדה על ראשו של המתלונן. מגליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה שלחובתו שתי הרשעות קודמות (מן העניין). לאור חומרת המעשים טענה המאשימה למתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, ובעניינו של הנאשם בקשה להשית עליו מאסר בפועל וכן פיצוי משמעותי למתלונן.

8. ההגנה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם וציינה את העובדה שחסך זמן שיפוטי יקר. עוד צוין חלוק הזמן והעובדה שמאז עבירה זו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו של הנאשם כעולה מן התסקיר, וטען למתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בעניינו של הנאשם בקש ב"כ הנאשם להסתפק ב -15 ימי המעצר אותם ריצה ולהמנע מהשתתף מאסר שיש בו כדי לפגוע בשיקומו.

9. במאמר מוסגר יצוין שאף צד לא הגיש פסיקה התומכת בטיעונו, ואף לא הפנה אל כזאת...

10. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

11. העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים ויסודיים, בהם הגנה על שלומו הגופני, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלונן, כמו גם על רכושו.

12. שוב ושוב חוזר בית המשפט על הצורך להילחם בנגף האלימות ובשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים.

13. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה שהפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. משלא עלה בידו של הנאשם ליטול את הקטנוע של המתלונן שכן נתפס "על חם", תחת לעזוב את המקום, בחר הנאשם לתקוף את המתלונן על מנת למנוע ממנו מלהתקשר למשטרה.

14. נסיבות ביצוע העבירה מדברות בעד עצמן ומלמדות על התנהלות משולחת רסן מצדו של הנאשם, אשר בחר לנהוג באופן פסול ובזוי.

15. הנזק שנגרם למתלונן מתבטא לא רק במכה לראשו, אלא גם בחבלה לקטנוע.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבעבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים החל מענישה חינוכית בדמות צו של"צ ועד למאסר מאחורי סורג ובריא. ויודגש כי כל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו ממקרים אחרים, ועל כן ישנה חשיבות יתרה לעמוד על נסיבות ביצוע העבירה כפי שמובאות בכתב האישום (ראו והשוו, בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.02.18); רע"פ 7592/14 אושרי שמעוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.14); רע"פ 2114/13 עבד אל האדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.03.13); רע"פ 8822/16 בן עזרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.16); ת"פ (ת"א) 28495-11-13 מדינת ישראל נ' יניב עזר זוהר (פורסם בנבו, 30.05.16); ת"פ (י-ם) 63105-03-15 מדינת ישראל נ' אבישי כהן (פורסם בנבו, 31.07.16); ת"פ (ת"א) 49996-03-15 מדינת ישראל נ' אליאס מוהמס (פורסם בנבו, 28.04.15); ת"פ (רמ') 16750-09-13 מדינת ישראל נ' יובל בנקובזה (פורסם בנבו, 25.11.14)).

17. בנסיבות האמורות אני סבורה שמתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה נע בין מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

18. לנאשם שתי הרשעות קודמות, ממין העניין.

19. שירות המבחן עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל נסיבות חייו.

20. עתירת ההגנה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם דינה להידחות. טען ב"כ הנאשם שהעובדה שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות אינה יכולה להזקק לחובתו. אינני שותפה לדעה זו. הנאשם נמצא בלתי מתאים

לכך בשל התנהלותו שלו בתיק הנוכחי בו הוא מרצה עבודות שירות. מתוך 90 ימים שהוטלו עליו הוא נעדר מ - 75 ימים ללא היתר. בנסיבות אלה, אין לו להלין לעניין חוסר התאמתו אלא על עצמו, וברי שלא מגיע לו על כך פרס בדמות הסתפקות בעונש צופה פני עתיד. אוסיף על כך שלכתחילה סברתי שמאסר בדרך של עבודות שירות אין בו כדי להוות ענישה הולמת על מעשיו הקשים של הנאשם.

21. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לצורך להעניק תגובה עונשית הולמת למעשי אלימות קשים (ובפרט, כאמור, תוך שימוש בחפץ כגון קסדה) ובהנחתן שהאלימות ננקטה על מנת למנוע מהמתלונן להגן על רכשו, מצאתי כאמור שאין להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות ושיש להשית על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח.

22. אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנים עשר חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 18.6.23 בשעה 8:00 בבית מעצר ניצן.

ב. מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע. התנאי יחל מיום שחרורו מן הכלא.

ג. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון. התנאי יחל מיום שחרורו מן הכלא.

ד. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת רכוש. התנאי יחל מיום שחרורו מן הכלא.

ה. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.23

ו. בהינתן יתר רכיבי הענישה - אמנע מהשתת קנס.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יועבר לפיצוי.

מזכירות תשלח גזר הדין לשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.